

niet gestikt, zodat hier de zijstok in de hoes gestoken kan worden. Let er op dat je deze stiksels exact symmetrisch aanbrengt. Het heeft heel lang geduurd voor ik er achter kwam waardoor mijn delta steeds naar links trok: het bleek dat ik het dwarsstiksels van de rechtervleugel per ongeluk één centimeter verder naar beneden had aangebracht, waardoor de rechter vleugel iets meer lift gaf dan de linker! Hieruit blijkt wel, dat het bij deze vlieger nog belangrijker is dan anders, de vleugelhelften zo precies mogelijk gelijk te maken. Door de smal toelopende vleugeluiteinden kan gemakkelijk een klein foutje worden gemaakt, wat door de hefboomwerking grote gevolgen kan hebben.

In smalle hoesjes worden per vleugel 2 glasfiberstaafjes (ϕ 2 mm) opgenomen, deze zijn niet getekend! Ze bevinden zich vanaf de basis parallel aan de staander op 60 en 120 cm afstand van deze staander. Ze hebben respectievelijk een lengte van 30 en 20 cm.

De tweepuntige toom wordt bevestigd aan een kiel die lijkt op de kiel van de paraflate. Het voordeel van een tweepuntig toom is natuurlijk dat je de instelhoek kunt veranderen naar gelang de windkracht. De kiel bestaat uit een dubbele laag spinnakernylon en is op de vier hoekpunten verstevigd. De twee identieke delen stikken we langs de randen aan elkaar,

terwijl we gelijktijdig de twee toombevestigingslussen hiertussen opnemen. De kiel mag ook uit een enkele laag spinakernylon bestaan; ik vond het mooier zo.

Bij heel lichte wind gebruik ik 1 mm nylon als vliegerlijn, bij wat meer wind wordt de 2 mm lijn uitgerold. De trekkracht is bij windkracht 3 ongeveer 60N (6kgf), 2 mm is dus eigenlijk een beetje overdreven, maar geeft wel een veilig gevoel.

Barto Veldhuis, Nijmegen.

